

Constituïda l'Associació de regidores d'esquerra

El 22 de novembre, en el marc de la jornada «Les dones i el poder municipal» organitzada al Pati Llimona de Barcelona per la Fundació Josep Irla i la Secretaria de la Dona d'ERC, es constituí formalment l'Associació de regidores d'esquerra, entitat que neix amb la voluntat de coordinar i impulsar, des dels ajuntaments de tot Catalunya, polítiques a favor de la participació de la dona en els afers municipals, i de construcció d'una societat d'iguals on es respectin les diferències.

L'Associació de regidores d'esquerra, integrada per totes les regidores d'ERC, així com per diverses representants municipals d'altres formacions d'esquerra, es regirà inicialment per una gestora encapçalada per la regidora d'ERC a Reus Empar Pont. Un dels seus primers objectius serà la incorporació de regidores de col·lectius comarcals, així com d'independents, que vulguin treballar des d'aquesta plataforma municipalista, en l'enfortiment de l'esquerra nacional i feminista.

Josep-Lluís Carod-Rovira i Empar Pont, en un moment de la jornada «Les dones i el poder municipal».

opinió

Robert Casadevall

Els pressupostos de la Generalitat

Fer una lectura municipalista dels pressupostos de la Generalitat per al 1998 demana un veritable acte de fe, o almenys, un exercici de voluntarisme i d'imaginació. No és cap novetat que aquest pressupost sigui escassament municipalista, i no ens ha d'estranyar si la mateixa estructura del país i del govern no responen tampoc a aquest criteri. La visió dels qui governen Catalunya és de dalt a baix, i la que tenim els ajuntaments, els qui toquem més dia a dia la realitat, és la d'un país de baix a dalt. Aquesta aplicació sumària del principi de subsidiarietat, tan proclamat i tan poc seguit, podria ser parcialment substituïda per una generositat pressupostària que pal·liés la insuficiència financera dels ajuntaments. Ja és sabut que, per la via de la suplència, o per la via de la responsabilitat davant les necessitats, els ajuntaments compleixen moltes funcions que no els

pertocarien i que, per tant, no són finançades.

Les principals partides són les corresponents a transferències corrents —article 46— i transferències de capital —article 76— tant de l'administració de la Generalitat com dels organismes autònoms. A més, cal comptar els diversos fons de cooperació local: el de l'Estat, i els de la Generalitat.

Les transferències corrents puguen 243.711 milions de PTA, que és gairebé un 12,5% del pressupost de la Generalitat. Però cal matisar aquesta xifra: aquí s'hi inclouen les transferències de l'estat als ajuntaments, a les diputacions, i als ajuntaments de l'antiga Corporació Metropolitana de Barcelona, en les quals la Generalitat només fa de transmissora. Això rebaixa la quantitat a 26.597 milions de PTA. Pel que fa a les transferències de capital, la quantitat és només de 8.154 milions.

Un total, doncs, de 34.571 milions. En aquestes partides, s'hi inclouen els Fons propis de la Generalitat: 3.816 milions per a Consells Comarcals, i 4.084 milions per a Ajuntaments. Aquest darrer, ha crescut un 2'1% en els darrers anys, només l'IPC d'enguany. Admetria el Govern de la Generalitat un tractament similar per a les seves finances?

Aquestes quantitats suposen, certament, un augment del 12% respecte els pressupostos de l'any 1997. Però si ens referim només a l'augment sense comptar la participació en els tributs de l'estat, les transferències als ajuntaments només passen d'un 2,56% a un 2'85% del pressupost de la Generalitat. I encara caldria restar-hi les transferències noves —INEM, Mossos d'Esquadra, etc.— i l'augment seria inapreciable. Finalment, per acabar-ho d'adobar, aquestes dades estan extretes dels pressupostos, i cal-

dria finalment veure les liquidacions. En alguns casos, les transferències als ajuntaments han crescut, però això no ha servit per a consolidar cap tendència. Els ajuntaments, hem d'esperar a veure si ens toca, com qui espera que li toqui la grossa de Nadal.

I això ja fa anys que dura. En el quadrienni 1995-1998, els pressupostos de la Generalitat —excloses la participació local en els tributs de l'estat i les despeses financeres— han crescut, en pessetes constants, un 17%, mentre que les transferències a corporacions locals baixen un 0,1%.

En definitiva, doncs, repetim uns pressupostos poc municipalistes, amb una nul·la voluntat d'avançar cap a finançaments incondicionats —el fons de cooperació local de la Generalitat fa tres anys que està gairebé congelat— com es correspon a un govern que desconfia dels ajuntaments.